Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1072/2009

af 21.oktober 2009

om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EU) nr. 612/2012 af 9. juli 2012	L 178	5	10.7.2012
►M2	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1072/2009

af 21.oktober 2009

om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer i Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder ([3]), i Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende ([4]), og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/94/EF af 12. december 2006 om fælles regler for visse former for vejgodstransport ([5]). Af klarhedshensyn bør de to forordninger og direktivet omarbejdes.

(2) Indførelsen af en fælles transportpolitik indebærer bl.a. fastsættelse af fælles regler om adgang til markedet for international godskørsel på Fællesskabets område samt fastsættelse af betingelser for transportvirksomheders adgang til at udføre national godskørsel i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende. Disse regler bør udformes på en måde, så de bidrager til et velfungerende indre marked på transportområdet.

([1]) EUT C 204 af 9.8.2008, s. 31.
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 21.5.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 9.1.2009 (EUT C 62 E af 17.3.2009, s. 46), Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.9.2009.
([3]) EFT L 95 af 9.4.1992, s. 1.
([4]) EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1.
([5]) EUT L 374 af 27.12.2006, s. 5.

▼B

(3) For at sikre et sammenhængende regelsæt for international godskørsel i hele Fællesskabet bør denne forordning gælde for al international godskørsel på Fællesskabets område. Godskørsel fra medlemsstaterne til tredjelande er stadig i vid udstrækning underkastet bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og de pågældende tredjelande. Derfor bør forordningen ikke gælde for den strækning, der tilbagelægges i den medlemsstat, hvor der sker læsning eller aflæsning, før der er indgået de nødvendige aftaler mellem Fællesskabet og de berørte tredjelande. Den bør dog gælde for transitmedlemsstaters område.

(4) Indførelsen af en fælles transportpolitik omfatter fjernelse af enhver restriktion over for den virksomhed, der udfører transporttjenesteydelsen, på grundlag af nationalitet eller som følge af, at virksomheden er etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen skal udføres.

(5) For at sikre en smidig og gnidningsløs gennemførelse heraf bør der indføres en overgangsordning for cabotagekørsel, så længe harmoniseringen af markedet for godskørsel endnu ikke er fuldført.

(6) Den gradvise færdiggørelse af det fælles europæiske marked bør føre til afskaffelse af begrænsningerne for adgang til medlemsstaternes hjemmemarkeder. Der bør dog i denne forbindelse tages hensyn til kontrollens effektivitet og udviklingen i beskæftigelsesforholdene i erhvervet harmoniseringen af reglerne for bl.a. håndhævelse, infrastrukturafgifter samt social- og sikkerhedslovgivningen. Kommissionen bør føre nøje tilsyn med situationen på markedet og med den nævnte harmonisering og, hvis det er relevant, foreslå en yderligere åbning af de nationale markeder for godskørsel, herunder cabotagekørsel.

(7) Visse former for transport er i henhold til direktiv 2006/94/EF fritaget fra kravet om fællesskabstilladelse og andre former for transporttilladelse. Som led i den organisering af markedet, som fastsættes ved denne forordning, bør der for nogle af de pågældende former for transport på grund af deres særlige egenart bibeholdes en ordning med fritagelse for fællesskabstilladelsen og for enhver anden transporttilladelse.

(8) I henhold til direktiv 2006/94/EF er godskørsel med køretøjer med en største tilladt totalvægt på mellem 3,5 tons og 6 tons fritaget for kravet om fællesskabstilladelse. Fællesskabsreglerne for gods- og buskørsel gælder imidlertid generelt for køretøjer med en største tilladt totalvægt på over 3,5 tons. Bestemmelserne i nærværende forordning bør derfor bringes i overensstemmelse med det almindelige anvendelsesområde for Fællesskabets regler for vejtransport, således at de kun indeholder en fritagelse for køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 3,5 tons.

▼B

(9) Til udførelse af international godskørsel bør der kræves en ikke-kontingenteret fællesskabstilladelse; Transportvirksomheder bør pålægges en forpligtelse til at opbevare en bekræftet kopi af fællesskabstilladelsen i hvert af deres køretøjer for at gøre det lettere for myndighederne at foretage en effektiv kontrol, især for myndigheder uden for den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret. I dette øjemed er det nødvendigt at fastlægge mere detaljerede specifikationer for fællesskabstilladelsens og de bekræftede kopiers format og andre kendetegn.

(10) Vejsidekontrol bør finde sted uden direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationaliteten af udøveren af landevejstransporterhvervet, transportvirksomhedens etableringsland, eller hvor køretøjet er indregistreret.

(11) Der bør fastsættes betingelser for udstedelse og tilbagekaldelse af fællesskabstilladelser samt fastlægges, hvilke former for transport de omfatter, hvor længe de er gyldige, og hvilke nærmere betingelser der gælder for deres brug.

(12) Der bør også udfærdiges en førerattest, så medlemsstaterne kan kontrollere, om førere fra tredjelande er lovligt beskæftiget af eller stillet til rådighed for den transportvirksomhed, der er ansvarlig for en given transport.

(13) Transportvirksomheder, der har en fællesskabstilladelse som omhandlet i denne forordning, og transportvirksomheder, som har ret til at udføre visse kategorier af international transport, bør i overensstemmelse med denne forordning have adgang til at udføre national transport i en medlemsstat i en begrænset periode, hvor de ikke har hjemsted eller andet forretningssted. Når cabotagekørsel udføres, bør den være omfattet af fællesskabslovgivningen som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport ([1]) og den nationale lovgivning på særlige områder, der er gældende i værtsmedlemsstaten.

(14) Der bør vedtages bestemmelser, der giver mulighed for at træffe foranstaltninger i tilfælde af alvorlige forstyrrelser på transportmarkederne. Det er i den forbindelse nødvendigt at indføre en passende beslutningsprocedure og at indsamle de nødvendige statistiske data.

(15) Cabotagekørsel er transportvirksomheders levering af tjenesteydelser i en medlemsstat, hvor de ikke er etableret, og bør ikke forbydes, hvis den ikke udføres på en sådan måde, at der skabes en permanent eller løbende aktivitet i en værtsmedlemsstat, jf. dog traktatens bestemmelser om etableringsret. For at bidrage til at håndhæve dette krav bør cabotagekørslers hyppighed og den periode, i hvilken de kan udføres, defineres tydeligere. Tidligere blev der givet en tidsbegrænset tilladelse til sådanne nationale transporter. I praksis har det været vanskeligt at afgøre, hvilke transporter der var tilladt. Der er derfor brug for klare regler, der er lette at håndhæve.

([1]) EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1.

▼B

(16) Denne forordning berører ikke bestemmelserne vedrørende indgående og udgående godstransport ad vej som en del af kombineret transport som fastsat i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne ([1]) og ikke i denne forordning. Strækninger, der tilbagelægges ad landevej i værtsmedlemsstaten, og som ikke indgår i kombineret transport i medfør af direktiv 92/106/EØF, henhører under definitionen af cabotagekørsel og er derfor omfattet af bestemmelserne i denne forordning.

(17) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ([2]) finder anvendelse på en transportvirksomhed, der udfører cabotagekørsel.

(18) For at kunne foretage en effektiv kontrol med cabotagekørsel bør værtsmedlemsstaternes retshåndhævende myndigheder mindst have adgang til dataene i fragtbrevene og fra kontrolapparatet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport ([3]).

(19) Medlemsstaterne bør yde hinanden gensidig bistand med henblik på tilfredsstillende anvendelse af denne forordning.

(20) De administrative formaliteter bør begrænses mest muligt, uden at den kontrol og de sanktioner, som kan sikre en korrekt anvendelse og effektiv håndhævelse af denne forordning, dog opgives. Med henblik herpå bør de eksisterende bestemmelser om inddragelse af fællesskabstilladelsen gøres klarere og styrkes. De nuværende bestemmelser bør tilpasses, så alvorlige overtrædelser, der begås i en værtsmedlemsstat, kan straffes effektivt. Sanktionerne bør ikke være diskriminerende og bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed. Der bør være mulighed for at indbringe afgørelser om sanktioner til prøvelse for en højere instans.

(21) Medlemsstaterne bør indføre alle alvorlige overtrædelser, der er begået af transportvirksomhederne, og som har medført sanktioner, i deres nationale elektroniske register over transportvirksomheder.

(22) For at lette og forbedre udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder bør medlemsstaterne udveksle relevante oplysninger mellem de nationale kontaktpunkter, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet ([4]).

([1]) EFT L 368 af 17.12.1992, s. 38.
([2]) EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.
([3]) EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8.
([4]) Se side 51 i denne EUT.

▼B

(23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(24) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at tilpasse bilag I, II og III til den tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(25) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning, navnlig hvad angår sanktioner, som bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

(26) Målet for denne forordning, nemlig at sikre et sammenhængende regelsæt for international godskørsel i hele Fællesskabet, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for international godskørsel for fremmed regning på de strækninger, der tilbagelægges på Fællesskabets område.

2. I forbindelse med transport fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt finder denne forordning anvendelse på den strækning, der under transit tilbagelægges på enhver medlemsstats område. Den finder ikke anvendelse på den strækning, der tilbagelægges på den medlemsstats område, hvor læsning eller aflæsning finder sted, før den nødvendige aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland er indgået.

3. Indtil der er indgået aftaler, jf. stk. 2, berører denne forordning ikke:

a) bestemmelser vedrørende den transport fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt, som henhører under bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og de pågældende tredjelande

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

b) bestemmelser vedrørende den transport fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt, som henhører under bilaterale aftaler mellem medlemsstater, og som enten i form af bilaterale tilladelser eller i form af en ordning med fri erhvervsudøvelse tillader, at læsning og aflæsning i en medlemsstat foretages af transportvirksomheder, der ikke er etableret i den pågældende medlemsstat.

4. Denne forordning finder anvendelse på national godskørsel, som en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed midlertidigt udfører, jf. bestemmelserne i kapitel III.

5. De følgende former for transport og kørsel uden last i forbindelse med sådan transport kræver ikke en fællesskabstilladelse og fritages for enhver form for transporttilladelse:

a) transport af postforsendelser som led i en universel tjenesteydelse

b) transport af beskadigede køretøjer, der er ude af drift

c) transport af gods med motorkøretøjer, hvis tilladte totalvægt inklusive påhængskøretøjer ikke overstiger 3,5 tons

d) transport af gods med motorkøretøjer, såfremt nedenstående betingelser er opfyldt:

   i) det befordrede gods er virksomhedens ejendom eller er blevet solgt, købt, udlånt, udlejet eller lejet, fremstillet, udvundet, bearbejdet eller repareret af denne

   ii) transporten tjener til at bringe godset til virksomheden, at bringe det bort fra virksomheden, at flytte det enten inden eller uden for virksomhedens område til eget brug

   iii) motorkøretøjer, der anvendes til sådan transport, skal føres af personale, der er ansat af eller stilles til rådighed for virksomheden i henhold til en kontraktlig forpligtelse

   iv) de køretøjer, der transporterer godset, skal tilhøre virksomheden eller være købt af denne på kredit eller være lejet, i sidstnævnte tilfælde forudsat at de opfylder betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF af 18. januar 2006 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej ([1])

   v) transporten er kun en underordnet aktivitet i forhold til virksomhedens samlede aktiviteter

e) transport af lægemidler, lægeligt apparatur og udstyr samt andre artikler, der er nødvendige i tilfælde af udrykning, særlig i tilfælde af naturkatastrofer.

([1]) EUT L 33 af 4.2.2006, s. 82.

▼B

Første afsnit, litra d), nr. iv), gælder ikke for anvendelse af et reservekøretøj i tilfælde, hvor det normalt anvendte køretøj er ude af drift for kortere tid.

6. Bestemmelserne i stk. 5 medfører ingen ændringer i de betingelser, på hvilke hver medlemsstat giver sine statsborgere tilladelse til de former for virksomhed, der omhandles i samme stykke.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »køretøj«: et motorkøretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er indregistreret i en medlemsstat, og som udelukkende er beregnet til godstransport

2) »international transport«:

a) kørsel med et læsset køretøj, som kører fra en medlemsstat til en anden, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande

b) kørsel med et læsset køretøj fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande

c) kørsel med et læsset køretøj mellem tredjelande med transit gennem en eller flere medlemsstaters område, eller

d) kørsel uden last i forbindelse med de former for transport, der er nævnt i litra a), b) og c)

3) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvor en transportvirksomhed udfører transport, ud over i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret

4) »ikke-hjemmehørende transportvirksomhed«: en transportvirksomhed, der udfører transport i en værtsmedlemsstat

5) »fører«: enhver person, som fører køretøjet, selv for et kort tidsrum, eller som befordres i et køretøj som led i sine arbejdsopgaver for i givet fald at kunne føre køretøjet

6) »cabotagekørsel«: national transport for fremmed regning, der udføres i en begrænset periode i en værtsmedlemsstat i overensstemmelse med denne forordning

7) »alvorlig overtrædelse af fællesskabslovgivningen om vejtransport«: overtrædelser, der kan medføre, at vandelskravet ikke er opfyldt, jf. artikel 6, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1071//2009 og/eller at fællesskabstilladelsen kaldes tilbage midlertidigt eller permanent.

▼B

KAPITEL II

INTERNATIONAL TRANSPORT

Artikel 3

Generelt princip

Til international transport kræves en fællesskabstilladelse og, såfremt føreren er statsborger i et tredjeland, en førerattest.

Artikel 4

Fællesskabstilladelse

1. Fællesskabstilladelsen udstedes i overensstemmelse med denne forordning af en medlemsstat til enhver transportvirksomhed, der udfører godskørsel for fremmed regning, og som:

a) er etableret i denne medlemsstat i overensstemmelse med Fællesskabets og medlemsstatens lovgivning, og

b) i overensstemmelse med Fællesskabets og etableringsmedlemsstatens lovgivning om adgang til transporterhvervet har ret til at udføre international godskørsel i etableringsmedlemsstaten.

2. Fællesskabstilladelsen udstedes af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten for en periode på op til ti år og kan fornyes.

Fællesskabstilladelser og bekræftede kopier, der er udstedt inden denne forordnings anvendelsesdato, forbliver gyldige indtil udløbsdatoen.

Kommissionen tilpasser gyldighedsperioden for fællesskabslicensen til de tekniske fremskridt, navnlig de nationale registre som omhandlet i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1071/2009. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 15, stk. 2.

3. Etableringsmedlemsstaten overdrager indehaveren originaleksemplaret af fællesskabstilladelsen, som skal opbevares af transportvirksomheden, samt et antal bekræftede kopier svarende til antallet af køretøjer, som indehaveren af fællesskabstilladelsen råder over som ejer eller på et andet grundlag, navnlig i kraft af en afbetalingsaftale eller en leje- eller leasingkontrakt.

4. Fællesskabstilladelsen og de bekræftede kopier skal være i overensstemmelse med modellen i bilag II, der endvidere fastsætter betingelserne for anvendelsen af fællesskabstilladelsen. Den skal indeholde mindst to af de sikkerhedselementer, der er nævnt i bilag I.

Kommissionen tilpasser bilag I og II til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.

▼B

5. Fællesskabstilladelsen og de bekræftede kopier forsynes med den udstedende myndigheds segl samt en underskrift og et serienummer. Fællesskabstilladelsens og de bekræftede kopiers serienumre skal indføres i det nationale elektroniske register over transportvirksomheder blandt oplysningerne om transportvirksomheden.

6. Fællesskabstilladelsen udstedes til transportvirksomheden, og den kan ikke overdrages til tredjemand. En bekræftet kopi af fællesskabstilladelsen skal opbevares i hvert af transportvirksomhedens køretøjer og forevises kontrolpersonalet på forlangende.

Hvis det drejer sig om et sammenkoblet vogntog, skal den bekræftede kopi følge motorkøretøjet. Den skal omfatte det sammenkoblede vogntog, også selv om påhængs- eller sættevognen ikke er indregistreret eller godkendt til kørsel i tilladelsesindehaverens navn eller er indregistreret eller godkendt til kørsel i en anden stat.

Artikel 5

Førerattest

1. Førerattesten udstedes af en medlemsstat i overensstemmelse med denne forordning til en transportvirksomhed, som:

a) er indehaver af en fællesskabstilladelse, og

b) lovligt beskæftiger en fører, der hverken er statsborger i en medlemsstat eller fastboende udlænding i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding ([1]) eller lovligt benytter en fører, der hverken er statsborger i en medlemsstat eller fastboende udlænding i henhold til dette direktiv, og som er stillet til virksomhedens rådighed i henhold til de betingelser for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere, der i denne medlemsstat er fastsat

   i) i love og administrative bestemmelser, og efter omstændighederne

   ii) i kollektive aftaler, efter de regler der gælder i denne medlemsstat.

2. Førerattesten udstedes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, på anmodning af indehaveren af fællesskabstilladelsen for hver fører, der hverken er statsborger i en medlemsstat eller fastboende udlænding i henhold til direktiv 2003/109/EF, og som er lovligt beskæftiget, eller for hver fører, der er stillet til rådighed for indehaveren, og som hverken er statsborger i en medlemsstat eller fastboende udlænding i henhold til direktivet. Hver enkelt førerattest attesterer, at den deri nævnte fører er beskæftiget på de i stk. 1 fastsatte betingelser.

3. Førerattesten skal være i overensstemmelse med modellen i bilag III. Den skal indeholde mindst to af de sikkerhedselementer, der er nævnt i bilag I.

([1]) EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

▼B

4. Kommissionen tilpasser bilag III til den tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, skal vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.

5. Førerattesten skal forsynes med den udstedende myndigheds stempel samt en underskrift og et serienummer. Førerattestens serienummer skal indføres i det nationale elektroniske register over transportvirksomheder blandt oplysningerne om den transportvirksomhed, der stiller førerattesten til rådighed for den i attesten anførte fører.

6. Førerattesten tilhører transportvirksomheden, som stiller den til rådighed for den deri anførte fører, når føreren fører et køretøj, der foretager transport i henhold til en fællesskabstilladelse, der er udstedt til den pågældende transportvirksomhed. En bekræftet kopi af førerattesten udstedt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, opbevares i transportvirksomhedens lokaler. Førerattesten skal på forlangende forevises kontrolpersonalet.

7. Førerattesten udstedes for en periode, der fastsættes af udstedelsesmedlemsstaten, med en gyldighed på højst fem år. Førerattester, der er udstedt inden denne forordnings anvendelsesdato, forbliver gyldige indtil udløbsdatoen.

Førerattesten er kun gyldig så længe de betingelser, i henhold til hvilke den blev udstedt, stadig er opfyldt. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at attesten øjeblikkeligt returneres af transportvirksomheden til den udstedende myndighed, hvis disse betingelser ikke længere foreligger.

Artikel 6

Kontrol

1. I forbindelse med indgivelse af en ansøgning om fællesskabstilladelse eller ansøgningen om fornyelse af fællesskabstilladelsen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, kontrollerer de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, om transportvirksomheden opfylder eller stadig opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1.

2. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten kontrollerer regelmæssigt, om de i artikel 5, stk. 1, nævnte betingelser for udstedelse af førerattesten stadig er opfyldt, idet de hvert år kontrollerer mindst 20 % af de gyldige attester, som er udstedt i denne medlemsstat.

Artikel 7

Afslag på ansøgning om fællesskabstilladelse og førerattest samt tilbagekaldelse

1. Hvis betingelserne i artikel 4, stk. 1, eller artikel 5, stk. 1, ikke er opfyldt, giver etableringsmedlemsstatens kompetente myndigheder et begrundet afslag på udstedelse eller fornyelse af fællesskabstilladelsen eller førerattesten.

▼B

2. De kompetente myndigheder tilbagekalder fællesskabstilladelsen eller førerattesten, hvis indehaveren:

a) ikke længere opfylder betingelserne i artikel 4, stk.1, eller artikel 5, stk. 1, eller

b) har afgivet urigtige oplysninger i forbindelse med en ansøgning om fællesskabstilladelse eller førerattest.

KAPITEL III

CABOTAGEKØRSEL

Artikel 8

Generelt princip

1. Enhver transportvirksomhed, der udfører godskørsel for fremmed regning, som er indehaver af en fællesskabstilladelse, og hvis fører, såfremt denne er statsborger i et tredjeland, er i besiddelse af en førerattest, har adgang til på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel, at udføre cabotagekørsel.

2. Transportvirksomheder, som beskrevet i stk. 1, har adgang til at udføre op til tre cabotagekørsler med samme køretøj eller, hvis der er tale om et sammenkoblet vogntog, med motorkøretøjet heri, i tilslutning til en international transport fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland til værtsmedlemsstaten, efter at de varer, der blev transporteret ved den indgående internationale transport, er leveret. Den sidste aflæsning af en last som led i en cabotagekørsel, før værtsmedlemsstaten forlades, skal finde sted inden for syv dage efter den sidste aflæsning i værtsmedlemsstaten som led i den indgående internationale transport.

Inden for det i første afsnit omhandlede tidsrum kan transportvirksomheder udføre nogle eller alle de cabotagekørsler, der er tilladt i henhold til nævnte afsnit, i en hvilken som helst medlemsstat, idet de dog er begrænset til én cabotagekørsel pr. medlemsstat inden for tre dage efter indrejse i den pågældende medlemsstats område uden last.

3. National godskørsel, der udføres i værtsmedlemsstaten af en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed, anses kun for at være i overensstemmelse med denne forordning, hvis transportvirksomheden kan forelægge klart bevis for den indgående internationale transport, samt bevis for hver efterfølgende cabotagekørsel, der er udført der.

Et sådant bevis skal, jf. første afsnit, omfatte følgende oplysninger om hver transport:

a) afsenderens navn, adresse og underskrift

b) transportvirksomhedens navn, adresse og underskrift

c) modtagerens navn og adresse samt — efter at varerne er leveret — modtagerens underskrift og datoen for leveringen

d) sted og dato for overtagelsen af varerne samt det sted, hvor varerne skal leveres

▼B

e) den almindeligt benyttede betegnelse for varerne og emballeringsmetoden samt, hvis der er tale om farligt gods, en alment anerkendt beskrivelse af varerne samt antallet af pakker og særlig mærkning og særlige numre på pakkerne

f) varernes bruttovægt eller mængden af varer udtrykt på anden vis

g) motorkøretøjets og påhængsvognens nummerplader.

4. Der må ikke forlanges yderligere dokumentation som godtgørelse for, at betingelserne i denne artikel er blevet opfyldt.

5. Enhver transportvirksomhed, der i etableringsmedlemsstaten efter lovgivningen i denne stat har ret til at udføre godskørsel for fremmed regning som fastsat i artikel 1, stk. 5, litra a), b) og c), har på de betingelser, der er fastsat i nærværende kapitel, alt efter det enkelte tilfælde, adgang til at udføre cabotagekørsel af samme art eller cabotagekørsel med køretøjer af samme kategori.

6. Der gælder ingen restriktioner for adgang til cabotagekørsel som led i transport som omhandlet i artikel 1, stk. 5, litra d) og e).

Artikel 9

Regler for cabotagekørsel

1. Udførelsen af cabotagekørsel er, medmindre der i de fællesskabsretlige regler er truffet bestemmelse om noget andet, undergivet værtsmedlemsstatens love og administrative bestemmelser inden for følgende områder:

a) betingelser gældende for transportkontrakter

b) køretøjernes vægt og dimensioner

c) forskrifter vedrørende transport af visse kategorier gods, navnlig farligt gods, letfordærvelige levnedsmidler og levende dyr

d) køre- og hviletid

e) merværdiafgift (moms) på transportydelser.

Vægt og dimensioner nævnt i første afsnit, litra b), kan efter omstændighederne overstige dem, der er gældende i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, men de kan under ingen omstændigheder overstige de begrænsninger, som værtsmedlemsstaten har fastsat for national trafik, eller de tekniske egenskaber, der fremgår af de beviser, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vejkøretøjer i brug i Fællesskabet ([1]).

([1]) EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59.

▼B

2. De love og administrative bestemmelser, der henvises til i stk. 1, skal finde anvendelse på ikke-hjemmehørende transportvirksomheder på samme betingelser som dem, der gælder for de i værtsmedlemsstaten hjemmehørende virksomheder, for at forhindre forskelsbehandling som følge af nationalitet eller etableringssted.

Artikel 10

Beskyttelsesforanstaltninger

1. I tilfælde af alvorlige forstyrrelser på markedet for national transport inden for et bestemt geografisk område, som skyldes cabotagekørsel, eller som forværres af denne, kan enhver medlemsstat forelægge sagen for Kommissionen med henblik på vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger, idet medlemsstaten meddeler Kommissionen de nødvendige oplysninger, samt hvilke foranstaltninger den påtænker at træffe over for de hjemmehørende transportvirksomheder.

2. I stk. 1 forstås ved:

– »alvorlige forstyrrelser på markedet for intern transport inden for et bestemt geografisk område«, at der på dette marked opstår problemer, der er specifikke for dette marked, og som medfører et alvorligt og tilsyneladende vedvarende udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen, hvilket indebærer en trussel for mange vejgodstransportvirksomheders økonomiske ligevægt og overlevelsesevne

– »geografisk område« et område, som omfatter en del af eller hele en medlemsstats område, eller som udstrækker sig til at omfatte en del af andre medlemsstaters område eller hele deres område.

3. Kommissionen undersøger situationen på grundlag af bl.a. de relevante oplysninger og træffer efter høring af det i artikel 15, stk. 1, nævnte udvalg inden for en frist på en måned efter modtagelsen af medlemsstatens anmodning afgørelse om, hvorvidt der er grundlag for at træffe beskyttelsesforanstaltninger, og vedtager dem i bekræftende fald.

Disse foranstaltninger kan gå så vidt som til midlertidigt at udelukke det pågældende område fra denne forordnings anvendelsesområde.

Gyldighedsperioden for de foranstaltninger, der vedtages i medfør af denne artikel, er højst seks måneder, og den kan forlænges én gang med de samme begrænsninger.

Kommissionen underretter straks medlemsstaterne og Rådet om enhver afgørelse, der træffes i henhold til dette stykke.

4. Hvis Kommissionen beslutter at vedtage beskyttelsesforanstaltninger vedrørende en eller flere medlemsstater, skal de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder træffe foranstaltninger af tilsvarende omfang over for de hjemmehørende transportvirksomheder og underrette Kommissionen herom. Sidstnævnte foranstaltninger anvendes senest fra samme dato som de beskyttelsesforanstaltninger, som Kommissionen vedtager.

▼B

5. Hver medlemsstat kan forelægge den i stk. 3 nævnte kommissionsafgørelse for Rådet inden for en frist på 30 dage efter datoen for meddelelsen af denne. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på 30 dage efter den dato, hvor det får sagen forelagt af en medlemsstat, eller, hvis det får sagen forelagt af flere medlemsstater, efter den dato, hvor det får den forelagt første gang.

De i stk. 3, tredje afsnit, fastsatte begrænsninger gælder for Rådets afgørelse. De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater skal træffe foranstaltninger af tilsvarende omfang over for de hjemmehørende transportvirksomheder og underrette Kommissionen herom. Hvis Rådet ikke træffer afgørelse inden for den frist, der er nævnt i første afsnit, bliver Kommissionens afgørelse endelig.

6. Hvis Kommissionen finder, at de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger skal videreføres, forelægger den et forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

KAPITEL IV

GENSIDIG BISTAND OG SANKTIONER

Artikel 11

Gensidig bistand

Medlemsstaterne bistår hinanden i anvendelsen af denne forordning og kontrollen dermed. De udveksler oplysninger via de nationale kontaktpunkter, der er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

Artikel 12

Sanktioner fra etableringsmedlemsstatens side

1. Hvis der i en medlemsstat begås eller konstateres en alvorlig overtrædelse af fællesskabslovgivningen om vejtransport, træffer de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den transportvirksomhed, der har begået overtrædelsen, er etableret, hensigtsmæssige foranstaltninger til at forfølge sagen, som kan indbefatte en advarsel, for så vidt der er hjemmel herfor i national lovgivning, hvilket bl.a. kan føre til, at følgende administrative sanktioner pålægges:

a) tidsbegrænset eller varig tilbagekaldelse af visse eller alle bekræftede kopier af fællesskabstilladelsen

b) tidsbegrænset eller varig tilbagekaldelse af fællesskabstilladelsen.

Sanktionerne kan fastsættes, når der er truffet endelig afgørelse om spørgsmålet, under hensyn til, hvor alvorlig en overtrædelse, indehaveren af fællesskabstilladelsen har begået, samt under hensyn til, hvor mange bekræftede kopier af tilladelsen vedkommende råder over i alt med henblik på sin internationale transport.

▼B

2. Hvis en transportvirksomhed begår en alvorlig overtrædelse med hensyn til enhver form for misbrug af førerattester, skal de kompetente myndigheder i den pågældende transportvirksomheds etableringsmedlemsstat pålægge passende sanktioner, såsom:

a) at suspendere udstedelse af førerattester

b) at tilbagekalde førerattester

c) at gøre udstedelse af førerattester betinget af yderligere betingelser for at forhindre misbrug

d) varigt eller for en tidsbegrænset periode at tilbagekalde visse eller alle bekræftede kopier af fællesskabstilladelsen

e) varigt eller for en tidsbegrænset periode at tilbagekalde fællesskabstilladelsen.

Sanktionerne kan fastsættes, når der er truffet endelig afgørelse om spørgsmålet, under hensyn til, hvor alvorlig en overtrædelse indehaveren af fællesskabstilladelsen har begået.

3. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten underretter hurtigst muligt og senest seks uger efter den endelige afgørelse i sagen de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor overtrædelserne er konstateret, om og hvilke af sanktionerne i nærværende artikels stk. 1 og 2 er blevet pålagt.

Hvis der ikke pålægges sådanne sanktioner, giver de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten en begrundelse herfor.

4. De kompetente myndigheder skal sikre sig, at de sanktioner, der pålægges den pågældende transportvirksomhed, samlet set står i et rimeligt forhold til den eller de overtrædelser, der ligger til grund for sanktionerne under hensyntagen til sanktioner i den medlemsstat, hvor overtrædelserne er konstateret.

5. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, kan også i henhold til national lovgivning anlægge sag mod den pågældende transportvirksomhed ved en kompetent national retsinstans. De underretter værtsmedlemsstatens kompetente myndighed om beslutninger herom.

6. Medlemsstaterne sikrer, at transportvirksomhederne har adgang til at indbringe administrative sanktioner, der pålægges dem i henhold til denne artikel, til prøvelse for en højere instans.

Artikel 13

Sanktioner fra værtsmedlemsstatens side

1. Hvis de kompetente myndigheder i en medlemsstat har kendskab til, at en ikke-hjemmehørende transportvirksomhed har begået en alvorlig overtrædelse af denne forordning eller af fællesskabslovgivningen om vejtransport, sender den medlemsstat, hvor overtrædelserne er konstateret, hurtigst muligt og senest seks uger efter den endelige afgørelse i spørgsmålet følgende oplysninger til de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten:

a) en beskrivelse af overtrædelsen samt dato og klokkeslæt for overtrædelsen

▼B

b) hvilken kategori overtrædelsen tilhører samt overtrædelsens art og grovhed, og

c) de pålagte sanktioner og de gennemførte sanktioner.

De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan anmode etableringsmedlemsstatens kompetente myndigheder om at iværksætte administrative sanktioner i henhold til artikel 12.

2. Værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder kan, uden at det berører en eventuel strafferetlig forfølgning, iværksætte sanktioner over for de ikke-hjemmehørende transportvirksomheder, som i forbindelse med cabotagekørsel på denne medlemsstats område har gjort sig skyldige i overtrædelse af denne forordning eller af national lovgivning eller fællesskabslovgivning om vejtransport. Myndighederne iværksætter disse sanktioner på et ikke-diskriminerende grundlag. Disse sanktioner kan bl.a. bestå i en advarsel eller ved en alvorlig overtrædelse i et midlertidigt forbud mod cabotagekørsel på den værtsmedlemsstats område, hvor overtrædelsen er begået.

3. Medlemsstaterne sikrer, at transportvirksomhederne har adgang til at indbringe alle administrative sanktioner, der pålægges dem i henhold til denne artikel, til prøvelse for en højere instans.

Artikel 14

Indførelse i nationale elektroniske registre

Medlemsstaterne sørger for, at alvorlige overtrædelser af fællesskabslovgivningen om vejtransport, der er begået af transportvirksomheder etableret på deres område, og som har ført til pålæggelse af sanktioner i en medlemsstat, registreres sammen med en eventuel midlertidig eller varig tilbagekaldelse af fællesskabstilladelsen eller den bekræftede kopi heraf i det nationale elektroniske register over transportvirksomheder. Oplysninger i registeret om en tidsbegrænset eller varig tilbagekaldelse af en fællesskabstilladelse skal opbevares i databasen i to år at regne fra tidspunktet for udløbet af tilbagekaldelsesperioden for så vidt angår tidsbegrænset tilbagekaldelse eller fra tilbagekaldelsesdatoen for så vidt angår varig tilbagekaldelse.

KAPITEL V

ANVENDELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 4. december 2011 Kommissionen meddelelse om disse foranstaltninger, og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Medlemsstaterne sikrer, at alle sådanne foranstaltninger gennemføres uden forskelsbehandling på grund af transportvirksomhedens nationalitet eller hjemsted.

Artikel 17

Rapportering

1. Hvert andet år underretter medlemsstaterne Kommissionen om antallet af transportvirksomheder, der var indehavere af en fællesskabstilladelse pr. 31. december det foregående år, og om antallet af bekræftede kopier, der svarer til antallet af køretøjer, som er i brug på det pågældende tidspunkt.

2. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen om antallet af førerattester, der er udstedt i det foregående kalenderår, samt om antallet af førerattester, der var i brug pr. 31. december samme år.

3. Kommissionen udarbejder en rapport, hvori der gøres status over Fællesskabets marked for godskørsel inden udgangen af 2013. Rapporten skal indeholde en analyse af markedssituationen, herunder en evaluering af kontrollens effektivitet, og udviklingen i beskæftigelsesforholdene i erhvervet samt en vurdering af, om der er sket så store fremskridt med harmoniseringen af reglerne for bl.a. håndhævelse, infrastrukturafgifter samt social- og sikkerhedslovgivningen, at der kan tænkes en yderligere åbning af de nationale markeder for godskørsel, herunder cabotagekørsel.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 18

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 881/92, forordning (EØF) nr. 3118/93 og direktiv 2006/94/EF ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger og det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Den anvendes fra den 4. december 2011 med undtagelse af artikel 8 og 9, der anvendes fra den 14. maj 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Sikkerhedselementer for fællesskabstilladelsen og førerattesten

Fællesskabstilladelsen og førerattesten skal have mindst to af følgende sikkerhedselementer:

— et hologram

— særlige fibre i papiret, som bliver synlige i UV-lys

— mindst én linje mikroprint (kan kun ses med et forstørrelsesglas og gengives ikke af fotokopieringsmaskiner)

— taktile bogstaver, symboler eller mønstre

— dobbelt nummerering: serienummer på fællesskabstilladelsen, på den bekræftede kopi heraf eller på førerattesten samt, i hvert enkelt tilfælde, udstedelsesnummer

— et sikkerhedsbundtryk med et fint guillochemønster og regnbuetryk.

▼B

BILAG II

Model for fællesskabstilladelsen

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

(a)

▼M1

(Pantone lyseblå 290, eller så tæt som muligt på denne farve, cellulosepapir, mindst 100 g/m^2, format DIN A4)

▼B

(Tilladelsens side 1)

(Teksten er affattet på det/de/et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder tilladelsen)

Nationalitetsbetegnelse (1) for den medlemsstat, der udsteder tilladelsen	Den kompetente myndighed eller det kompetente organ

TILLADELSE nr.

(eller)

BEKRÆFTET KOPI nr.

til international godskørsel for fremmed regning

Denne tilladelse berettiger (2) .....

.....

.....

til på alle transportforbindelser, for så vidt angår den strækning, der tilbagelægges på Fællesskabets område, at udføre international godskørsel for fremmed regning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel og i de almindelige bestemmelser i denne tilladelse.

Særlige bemærkninger:	
.....	
Denne tilladelse gælder fra den	til den .....
Udstedt i .....,	den .....
..... (3)	

▼(1) (1) Medlemsstaternes nationalitetsbetegnelser: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjekkiet, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grækenland, (E) Spanien, (F) Frankrig, (HR) Kroatien, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Letland, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (M) Malta, (NL) Nederlandene, (A) Østrig, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumænien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakiet, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det Forenede Kongerige.◄

(2) Transportvirksomhedens navn eller firmanavn og fuldstændige adresse.

(3) Den udstedende myndigheds eller det udstedende organs underskrift og stempel.

▼(1) **M2**

▼B

(b)

(Tilladelsens side 2)

(Teksten er affattet på det/de/et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder tilladelsen)

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Denne tilladelse er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1072/2009.

Den giver ret til på alle transportforbindelser for så vidt angår den strækning, der tilbagelægges på Fællesskabets område, og eventuelt på de betingelser, der stilles i tilladelsen, at udføre international godskørsel for fremmed regning:

— fra en medlemsstat til en anden medlemsstat, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande

— fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt, med eller uden transit gennem en eller flere medlemsstater eller et eller flere tredjelande

— fra et tredjeland til et andet tredjeland med transit gennem en eller flere medlemsstater

samt til kørsel uden last i forbindelse med denne transport.

I forbindelse med transport fra en medlemsstat til et tredjeland og omvendt gælder denne tilladelse for den strækning, der tilbagelægges i Fællesskabet. Den gælder først i den medlemsstat, hvor læsning eller aflæsning finder sted, når der er indgået den nødvendige aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1072/2009.

Tilladelsen er personlig og kan ikke overdrages.

Den kan tilbagekaldes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt den, hvis indehaveren f.eks.:

— har undladt at opfylde alle de betingelser, der er knyttet til benyttelsen af tilladelsen

— har afgivet unøjagtige urigtige oplysninger vedrørende de data, der var nødvendige for udstedelsen eller forlængelsen af tilladelsen.

Originaleksemplaret af tilladelsen skal opbevares af transportvirksomheden.

En bekræftet kopi af tilladelsen skal medføres i køretøjet ([1]). Hvis det drejer sig om et sammenkoblet vogntog, skal tilladelsen følge motorkøretøjet. Den gælder for det sammenkoblede vogntog, også selv om påhængs- eller sættevognen ikke er indregistreret eller godkendt til kørsel i tilladelsesindehaverens navn eller er indregistreret eller godkendt til kørsel i en anden stat.

Tilladelsen skal på forlangende forevises kontrolpersonalet.

Indehaveren skal på hver medlemsstats område overholde de der gældende love og administrative bestemmelser, navnlig transportbestemmelser og færdselsregler.

([1]) Ved »køretøj« forstås et motorkøretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er indregistreret i en medlemsstat, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

▼B

BILAG III

Model for førerattest

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

(a)

▼M1

(Pantone-lyserød 182, eller så tæt som muligt på denne farve, format DIN A4, cellulosepapir, mindst 100g/m^2)

▼B

(Attestens side 1)

(Teksten er affattet på det/de/et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder attesten)

Medlemsstat, der udsteder attesten — Nationalitetsbetegnelse (1)	Den kompetente myndighed eller det kompetente organ

FØRERATTEST nr. …

til godskørsel for fremmed regning i henhold til fællesskabstilladelse

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel

På baggrund af de dokumenter, som er fremlagt af:

.....

.....(2)

attesteres det, at nedenstående fører:

Efternavn og fornavn	
Fødested og fødselsdato	Nationalitet .....
Identitetsdokumentets art og nummer	
udstedt den:	i .....
Kørekortsnummer	
udstedt den:	i .....
CPR-nummer eller tilsvarende:	

er beskæftiget i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og i givet fald, efter de regler der gælder i nedennævnte medlemsstat, kollektive aftaler om betingelserne for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere, der gælder i denne medlemsstat, med henblik på at udføre vejtransport i den pågældende medlemsstat:

.....(3)

Særlige bemærkninger: .....

.....

Attesten er gyldig fra	til .....
Udstedt i ......,	den .....
..... (4)	

_____

► (1) Medlemsstaternes nationalitetsbetegnelser: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjekkiet, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grækenland, (E) Spanien, (F) Frankrig, (HR) Kroatien, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Letland, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (M) Malta, (NL) Nederlandene, (A) Østrig, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumænien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakiet, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det Forenede Kongerige.◄

(2) Transportvirksomhedens navn eller firmanavn og fuldstændige adresse.

(3) Etableringsmedlemsstatens navn.

(4) Underskrift og stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ.

►(1) M2

▼B

(b)

(Attestens side 2)

(Teksten er affattet på det/de/et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder attesten)

GENERELLE BESTEMMELSER

Denne attest er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1072/2009.

Den attesterer, at den i attesten nævnte fører er beskæftiget i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser og i givet fald kollektive aftaler, efter de regler, der gælder i den medlemsstat, der er anført på attesten, om betingelserne for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere med henblik på at udføre vejtransport dér.

Førerattesten tilhører den transportvirksomhed, som stiller den til rådighed for den i attesten nævnte fører, når denne fører et køretøj ([1]), der foretager transport i henhold til en fællesskabstilladelse, som er udstedt til den pågældende transportvirksomhed. Førerattesten kan ikke overdrages. Førerattesten er kun gyldig, så længe de betingelser, i henhold til hvilken den er udstedt, er opfyldt, og skal øjeblikkelig returneres af transportvirksomheden til de udstedende myndigheder, hvis disse betingelser ikke længere er opfyldt.

Den kan tilbagekaldes af den kompetente myndighed i udstedelsesmedlemsstaten, hvis indehaveren f.eks.:

— har undladt at opfylde alle de betingelser, der er knyttet til benyttelsen af attesten

— har afgivet urigtige oplysninger vedrørende de data, der var nødvendige for udstedelsen eller forlængelsen af attesten.

En bekræftet kopi af attesten skal opbevares af transportvirksomheden.

Originalattesten skal medføres i køretøjet og skal forevises af føreren på forlangende af kontrolpersonalet.

([1]) Ved »køretøj« forstås et motorkøretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er indregistreret i en medlemsstat, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

▼B

BILAG IV

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 881/92	Forordning (EØF) nr. 3118/93	Direktiv 2006/94/EF	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1			Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2			Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 3			Artikel 1, stk. 3
Bilag II		Artikel 1, stk. 1-2; bilag I; artikel 2	Artikel 1, stk. 5
		Artikel 2	Artikel 1, stk. 6
Artikel 2			Artikel 2
Artikel 3, stk. 1			Artikel 3
Artikel 3, stk. 2			Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 3			Artikel 5, stk. 1
Artikel 4			
Artikel 5, stk. 1			Artikel 4, stk. 2
Artikel 5, stk. 2			Artikel 4, stk. 3
Artikel 5, stk. 3			Artikel 4, stk. 4
			Artikel 4, stk. 5
Artikel 5, stk. 4, og bilag I			Artikel 4, stk. 6
Artikel 5, stk. 5			Artikel 4, stk. 2
Artikel 6, stk. 1			Artikel 5, stk. 2
Artikel 6, stk. 2			Artikel 5, stk. 2
Artikel 6, stk. 3			Artikel 5, stk. 3
Artikel 6, stk. 4			Artikel 5, stk. 6
Artikel 6, stk. 5			Artikel 5, stk. 7
Artikel 7			Artikel 6
Artikel 8, stk. 1			Artikel 7, stk. 1
Artikel 8, stk. 2			Artikel 7, stk. 2
Artikel 8, stk. 3			Artikel 12, stk. 1
Artikel 8, stk. 4			Artikel 12, stk. 2

▼B

Forordning (EØF) nr. 881/92	Forordning (EØF) nr. 3118/93	Direktiv 2006/94/EF	Denne forordning
Artikel 9, stk. 1 og 2			Artikel 12, stk. 6
	Artikel 1, stk. 1		Artikel 8, stk. 1
	Artikel 1, stk. 2		Artikel 8, stk. 5
	Artikel 1, stk. 3 og 4		Artikel 8, stk. 6
	Artikel 2		
	Artikel 3		
	Artikel 4		
	Artikel 5		
	Artikel 6, stk. 1		Artikel 9, stk. 1
	Artikel 6, stk. 2		
	Artikel 6, stk. 3		Artikel 9, stk. 2
	Artikel 6, stk. 4		
	Artikel 7		Artikel 10
Artikel 10			Artikel 17, stk. 1
Artikel 11, stk. 1	Artikel 8, stk. 1		Artikel 11
Artikel 11, stk. 2			Artikel 13, stk. 1
Artikel 11, stk. 3			Artikel 12, stk. 4
Artikel 11a			
	Artikel 8, stk. 2 og 3		Artikel 13, stk. 2
	Artikel 8, stk. 4, første og tredje afsnit		
	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit		Artikel 12, stk. 4
	Artikel 8, stk. 4, fjerde og femte afsnit		Artikel 12, stk. 5
	Artikel 9		Artikel 13, stk. 3
Artikel 12			Artikel 18
Artikel 13			
Artikel 14	Artikel 10		
	Artikel 11		
Artikel 15	Artikel 12	Artikel 4	Artikel 19

▼B

Forordning (EØF) nr. 881/92	Forordning (EØF) nr. 3118/93	Direktiv 2006/94/EF	Denne forordning
		Artikel 3	
		Artikel 5	
		Bilag II, III	
Bilag I			Bilag II
Bilag III			Bilag III
	Bilag I		
	Bilag II		
	Bilag III		
	Bilag IV		